Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 45 (727) * joi 5 noiembrie 1959 * 8 pagini 30 bani

Trăiască cea de a 42-a Aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Foto: GR. PREPELIȚĂ

1917

In ziua de 7 noiembrie a neuitatului an 1917, au izbucnit primele salve de pe crucișătorul „Aurora", care au vestit lumii întregi începutul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Partidul comunist condus de marele Lenin a deschis astfel, pentru prima oară în istorie, drumul omenirii spre socialism și comunism.

Au trecut de atunci 42 de ani, ani de muncă și de luptă avîntată pentru binele celor mulți. Vechea Rusie era o țară înapoiată din punct de vedere economic. Industria era slab dezvoltată iar agricultura se făcea după metode învechite și cu mijloace rudimentare. Exploatarea celor ce munceau de către un mic grup de înavuțiți era crîncenă. Sub conducerea Partidului Comunist în fruntea căruia se afla marele Lenin, muncitorii și țăranii au răsturnat toate vechile orînduieli. Pentru prima oară în lume s-a născut un stat al muncitorilor și țăranilor din care a dispărut exploatarea omului de către om; fabricile, uzinele, pădurile, pămînturile cu toate bogățiile solului și subsolului au trecut în mîinile celor ce muncesc.

7 NOIEMBRIE

Acest lucru nu era pe placul capitaliștilor. Ei au încercat să înăbușe revoluția. Dar eroicul popor sovietic, luptînd cu vitejie împotriva albgardiștilor și a armatelor statelor intervenționiste a arătat lumii întregi de ce este în stare un popor stăpîn pe soarta sa. Gloriosul popor sovietic a trecut eroic și prin grelele încercări ale celui de al II-lea război mondial. In acest mare război de apărare a patriei socialiste și-au jertfit viața numeroși fii și fiice ale poporului sovietic. Dar lupta a fost dusă pînă la capăt, pînă la zdrobirea fiarei fasciste. Cu toate greutățile întîmpinate, Uniunea Sovietică a ieșit întărită din acest război iar astăzi întreaga lume privește cu dragoste la Uniunea Sovietică și la armata sa, principalul sprijin al păcii în lume.

Intr-un timp uimitor de scurt, Uniunea Sovietică a devenit o țară înaintată. Industria sovietică dispune de tehnica cea mai modernă, agricultura ei este cea mai avansată din lume. Uniunea Sovietică fiind în zilele noastre țara culturii, științei și tehnicii celei mai înaintate. Uniunea Sovietică, cel dintîi stat al muncitori-

(Continuare în pag. a IV-a)

1959

CĂTRE PIONIERUL DRESVIANNIKOV RADIK
SATUL FILIPOVSK – RAIONUL PROSNIȚK – REGIUNEA KIROVSK – URSS –

Dragă Radik, dragi prieteni,

Ne bucură nespus sosirea zilei de 7 Noiembrie, cea de-a 42-a aniversare a Marelui Octombrie, care a luminat întregii omeniri muncitoare drumul spre libertate și o viață mai bună. Și noi, pionierii, întîmpinăm 7 Noiembrie cu mari pregătiri, cu noi realizări la învățătură și muncă obștească. În preajma celei de a 42-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie vă urăm, dragi prieteni, noi succese la învățătură, iar părinților și fraților voștri mai mari, noi victorii în opera de construire a comunismului! Primiți cele mai fierbinți salutări pionierești din partea unității noastre!

Tanican Lucreția, președinta unității de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 136 – București –

Aurora

de Ion Brad

Pe urma glasului tău am venit
De la Pont Euxin, bătrînă-Auroră!
Capricioasă, negura nordului atîrnă-n zenit
Peste inima ta – vîlvătaie la proră.
Tunul care a zvîrlit noul astru pe cer:
Incremenit, de veghe, străjer
Cu ochii în zare aprinși peste mare.
Iar Nevei, Palatul de Iarnă și-acum
Ii spune povestea din zilele-acele.
Călărețul de-aramă te salută din drum,
Orașul ți-așterne o mare de stele
Vîntul spune
Că robii pămîntului din soare-apune
Sînt dornici să stea
Numai o noapte de vorbă cu tine,
Cu tunul acesta izbucnit și din inima mea,
Și din inima lumii, de la mare-adîncime.
De vîrful catargului tău în două s-a frînt
Calea Robilor – cu prăbușire sonoră.
De la Pont Euxin am venit să te cînt,
Auroră!

PRIMELE SARCINI

Clopoţelul sunase sfîrşitul ultimei ore. Zarva elevilor care se pregăteau de plecare se domoli încetul cu încetul. Şi, curînd, prin clasele, pe coridoarele Şcolii medii nr. 2 din Suceava, se lăsă liniştea.

Se părea că şcoala e pustie dar, din clasa a III-a A, se auzi, în tăcerea coridorului, un glas subţirel. Un cîntec pionieresc:

„Am cravata mea,
sînt pionier
Şi mă mîndresc cu ea,
sînt pionier..."

Cîntecul încetă.

— Incearcă şi tu, Livia, nu e greu, o îndeamnă pioniera Iudita pe colega ei.

Aceasta, cu glas emoţionat, începu să cînte...

Cu toate că Spigel Iudita este pionieră doar de... cîteva zile, în caietul grupei întîia, în dreptul numelui ei, preşedinta a scris: „Pioniera Spigel va ajuta la citire pe eleva Harabeţ Livia".

Iudita şi Livia au rămas amîndouă după ore la şcoală. Au învăţat lecţia la citire şi prima strofă din cîntecul pionieresc „Am cravata mea".

— Cîntecul acesta mi-e cel mai drag, mai ales de cînd am primit cravata roşie, spuse Iudita.

— Şi mie îmi place mult, răspunse Livia. Aş vrea să-l învăţ pe tot, doar am să fiu şi eu pionieră...

— Foarte bine, să învăţăm şi strofa a doua!

Aşa, noua pionieră o ajută pe colega ei să citească mai bine, să primească note mai bune, să devină pionieră. Iudita e nerăbdătoare ca Livia să primească prima notă la citire. E sigură că va fi 8 sau 9. Notele Liviei va arăta detaşamentului că pioniera Iudita şi-a îndeplinit cu cinste prima sarcină pionierească.

Detaşamentul 10 aşteaptă cu nerăbdare şi notele pe care le va primi la matematică elevul Negură Marcel. Pe el îl ajută pionierul Cercavski Loni. Loni, ca şi Iudita, ca şi Lucaciuc Elena, ca şi Stern Reli — a primit cravata roşie de puţin timp. Dar în detaşamentul lor fiecărui nou pionier i s-a dat cîte o sarcină precisă.

Şi grupa a II-a are doi noi pionieri: pe Reli şi Elena. Preşedinta grupei a II-a, Jardă Maria, i-a dat fiecăreia dintre ele cîte o sarcină. In caietul grupei este scris: „Pioniera Lucaciuc Elena răspunde de abonamente.. Pioniera Stern Reli răspunde de stringerea fierului vechi".

*

N-a trecut mult de cînd noii pionieri au primit întîile sarcini însă, la prima adunare, Doboş Muşat, preşedintele detaşamentului nr. 10 a avut multe de spus despre ei:

— Notele bune şi felul în care şi-au îndeplinit ei primele sarcini pioniereşti

dovedesc că merită cravata roşie, că îşi îndeplinesc cu cinste angajamentul solemn. Detaşamentul nostru se poate bizui pe ei!

LIDIA VIŞAN

Din viaţa pionierească

Adeseori, pionierii din comuna Stolnici, raionul Costeşti, stau de vorbă cu şcolarii mai mici, povestindu-le cu dragoste despre cravata roşie, despre ce înseamnă să fii pionier.

PENTRU STELUŢA ROŞIE

Vestea instituirii distincţiilor pioniereşti s-a răspîndit deîndată. Chiar a doua zi am organizat o adunare cu această temă, am scris un articol la gazeta de perete şi... am început pregătirile! Prima noastră grijă este să învăţăm cît mai bine, să fim cît mai disciplinaţi. Nici celelalte cerinţe nu le-am dat uitării. De aceea, detaşamentul nostru a început colectarea fierului vechi, a maculaturii. Am făcut şi două fotomontaje care ilustrează măreaţa sărbătoare a poporului sovietic, 7 Noiembrie. Aceasta pentru ca fiecare pionier să poată povesti cît mai multe despre această măreaţă sărbătoare.

In numele detaşamentului nr. 5
pioniera **FILISAN PARASCHIVA**
Şcoala medie mixtă
Medgidia

Pregătiri

Pionierii unităţii noastre au primit cu mare bucurie vestea instituirii distincţiilor pioniereşti. Noi ne-am luat angajamentul să îndeplinim astfel condiţiile, încît fiecare pionier din detaşamentul nostru să devină purtător al steluţei roşii.

Ne-am început activitatea cu ajutorarea elevilor slabi la învăţătură. Am mers apoi la stringerea fierului vechi, a maculaturii, la curăţirea parcului şcolii. Detaşamentul nostru a participat de asemenea la o serată ştiinţifică, în cadrul unităţii.

Pregătirile pentru primirea distincţiilor continuă. In prezent învăţăm noi cîntece şi poezii patriotice.

Detaşamentul
„Zoia Kosmodemianskaia"
Şcoala medie nr. 1
Tr. Severin

Micii naturalişti

Sîntem în plină toamnă — şi nici zilele iernii nu sînt departe. Pentru participanţii la Concursul micilor naturalişti aceasta e o perioadă importantă.

Iată cîteva aspecte din activitatea lor.

75 DE SOIURI!

E frumoasă comuna Miroşi. Şi aceasta — nu numai pentru că uliţele ei sînt drepte şi casele frumos văruite, ci şi pentru că aproape în fiecare gospodărie sînt grădini. Şi cine credeţi că sînt grădinarii? „Pionierii", îţi va răspunde pe bună dreptate, oricine. In unitate, mai toţi sînt în cercul micilor naturalişti. Iar despre rezultatele obţinute de ei pe lotul şcolii s-a dus vestea în tot raionul! Au venit pionieri, micii naturalişti din comuna Săpata, şi din Gligani, şi din Broşteni, şi din Costeşti, să vadă grădina lor. Merita osteneala... Şaptezecişicinci de soiuri de plante; de la ceapă şi usturoi pînă la grîu de soiul Odesa, de la pepeni galbeni şi verzi pînă la bame, de la căpşuni pînă la... bumbac!

Incă din luna februarie şi-au făcut răsadniţe cu plante legumicole. Cu timpul, au săpat şi şanţuri de colectare a apei pe timp de secetă, au făcut şi o pepinieră de puieţi de salcîm pentru gardul viu, au plantat noi pomi...

Recoltarea a fost prilej de mîndrie pentru toţi micii naturalişti. Cum să nu fii bucuros cînd multe din recolte au fost, calitativ, aproape la fel de bune ca ale colectivei?

Micii grădinari din Miroşi, raionul Costeşti, regiunea Piteşti, s-au vădit a fi adevăraţi gospodari. Şi, după cum am arătat la început, au dovedit acest lucru şi la ei acasă. De aceea, comuna lor dragă a devenit şi mai frumoasă.

AL. MIHU

*

La strînsul măceşelor

Strînsul măceşelor e o acţiune patriotică la care micii naturalişti participă cu multă tragere de inimă.

*

La colţul zootehnic şi în seră

Răcoarea zilelor de toamnă a adus între micii naturalişti de la Casa pionierilor din Botoşani mare frămîntare.

— Să aducem neîntîrziat florile din grădină! fu de părere Cantalaru Elena.

— Să pregătim seminţele pentru proba de germinaţie! adăugă Sinhaia Gustav.

Cum e şi firesc, avînd atîtea de făcut, harnicii pionieri au pornit-o la lucru...

Şi la colţul zootehnic se lucra din plin. Se adunaseră iubitorii porumbeilor şi ai iepuraşilor. Le-au curăţat cămăruţele, le-au văruit şi, cînd a fost totul gata, i-au pus pe fiecare la locul lui. Numai pe Negruţ şi pe Spicu i-au dus în altă parte.

— De ce îi mutaţi? întrebă curios un pionier dintr-a V-a.

— I-am pus aici pentru că mîine vor veni pionierii de la Şcoala nr. 6 să-i ducă la ei, la colţul viu.

— O să le dăm şi patru perechi de porumbei, adăugă Leonov Ana.

In seră, îndată ce aduceau florile înăuntru pionierii le puneau în ghivece. Cîţiva completau etichetele, iar alţii le lipeau. La „colţul experienţei" pionierii pregăteau o lădiţă pentru proba de încolţire a porumbului.

— Să mai punem o lădiţă de nisip, fu de părere pionierul Levi, „specialist" în pregătirea lădiţelor.

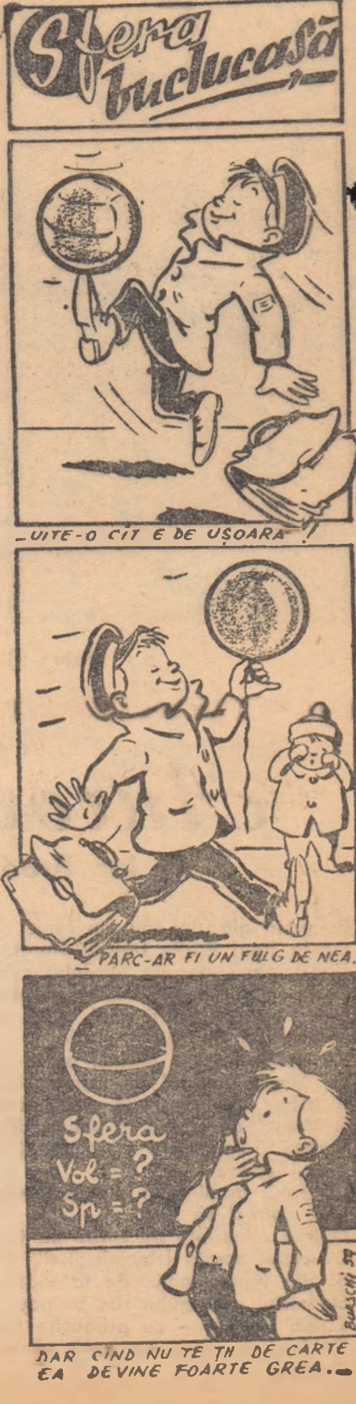
După ce veni Marioara şi stropi nisipul, începură să pună boabele de porumb.

— Aici cele de la vîrf, în partea asta cele de la mijloc... Să vedem care vor încolţi mai repede, spuse Sicorski Gigel. Intre timp, Traian şi Anişoara dintr-a V-a puseseră şi ei la încolţit begonia.

— Trebuie să avem multă grijă de ea, îşi dădu cu părerea Marioara. Incolţirea begoniei prin frunze este o experienţă grea...

Pe lot, în seră şi la colţul viu micii naturalişti se pregătesc. Iarna poate veni.

ILEANA BRADU

De ce îmi place să intru în clasa a VII-a

Imi place să intru în toate clasele în care predau limba romînă. Una din ele mă atrage însă în mod deosebit: este clasa a VII-a A. Primul lucru pe care-l simt intrînd în această clasă, este atmosfera de voie bună şi de muncă ce domneşte aici. Respectuoşi, copiii se ridică şi mă salută. Nu zăresc niciodată praf sau vreo hîrtie printre rîndurile de bănci. Prin ferestrele clasei vine o lumină vie ; echipa de serviciu nu lasă nici un fir de praf pe geamuri. De asemenea, clasa este cu gust pavoazată. Controlez temele pentru acasă. Toţi îmi arată lucrări scrise citeţ, îngrijit şi corect. Examinarea elevilor îmi dă ocazia să constat că foarte mulţi dintre ei nu numai că şi-au însuşit cunoştinţele noi, dar fac lesne legătura şi cu cunoştinţele din lecţiile precedente. De multe ori ei îşi aleg exemple potrivite din viaţa lor de şcoală, din coloanele ziarelor care vorbesc de realizările clasei muncitoare sau despre lupta pentru pace. Lucrez atît de frumos cu ei... A căzut un penar, o carte ? Intr-o fracţiune de secundă observ nemulţumirea celorlalţi elevi de acest deranjament. In timpul predării lecţiilor aud ritmul viu al creioanelor : cu toţii iau notiţe. Nimeni nu învaţă aici la voia întîmplării. Deseori, cei care nu înţeleg ceva se grăbesc să mă întrebe pe loc, să-mi ceară lămuriri. Fiecare se străduieşte să folosească cît mai bine ora de curs, să afle cît mai multe lucruri noi. La sfîrşitul orei, cînd dau teme pentru acasă, sînt primite cu plăcere. Imi dau seama întotdeauna că ele sînt aşteptate nu ca nişte îndeletniciri formale, ci ca un bun prilej de verificare şi punere în practică a cunoştinţelor. Toate acestea însă nu mă miră. In această clasă există un detaşament de pionieri fruntaş, cu un colectiv de conducere pe care noi, profesorii, ne putem oricînd bizui. Pentru pionierii şi şcolarii din clasa a VII-a A învăţătura este o muncă cu un scop precis : acela de a deveni folositori patriei şi partidului, constructori socialismului. De aceea, nu-i întîmplător că, în timpul liber, participă cu tragere de inimă la acţiuni de muncă patriotică, menite să ajute la înfrumuseţarea oraşului, a şcolii. Iată deci pentru ce intru întotdeauna cu plăcere în clasa a VII-a A.

Prof. GHINDEANU ELENA
Şcoala de 7 ani nr. 1, Craiova

Cu gîndul la viitor

În detaşamentele unităţii de la Şcoala de 7 ani nr. 1 din Ploeşti învăţătura e întotdeauna pe primul plan în discuţiile pionierilor.

— Puteai să răspunzi nu de 8, ci de 10, dacă erai mai atent la explicaţii ! i se spune lui Nicu dintr-a VI-a, în recreaţie.

— Nu se poate, Lizeta, să mai lipseşti ; de aceea ai luat azi 7, se necăjesc pionierii dintr-a IV-a.

SA DISCUTAM DESPRE INVAŢATURA

— Să ne spui, Vera, de ce n-ai ştiut foarte bine azi, la lecţia de istorie, care a fost atît de interesantă ? întreabă pionierii grupei I-a din detaşamentul clasei a V-a.

In toate detaşamentele, învăţătura este pe primul plan. In detaşamentul clasei a VII-a însă, mai este ceva...

Aici mai sînt visurile lui Vasile, ale lui Dan, ale Verei, ale Alexandrinei...

„Mă fac marinar", spunea Vasile cînd era mic.

„O să mă aplaude toată lumea cînd o să devin artistă", se gîndea şi Vera, în primii ani de şcoală.

Acum însă, este cu totul altceva... Visurile se apropie de realitate. Şi nu mai sînt aceleaşi din copilărie: mă fac artistă, marinar... Pionierii s-au gîndit mult, au chibzuit au vizitat fabrici şi gospodării colective. Au făcut apoi şi practică în uzină. Vasile nici nu se mai gîndeşte la marină, a îndrăgit uzina, strungul, muncitorii. Iar Vera, de cînd a văzut spectacolul dat de muncitorii uzinei „1 Mai", s-a hotărît :

— Voi fi muncitoare şi... şi actriţă !

Maistru, muncitor, inginer, ţesătoare... Sînt visuri mari, îndrăzneţe, dar pe care le vom realiza, numai dacă vom învăţa bine, îşi spun pionierii clasei a VII-a.

— Să socotim că la noi, în detaşament, nu există note decît de la 7 în sus, că 8, 9, 10 sînt notele pe care în mod firesc trebuie să le căpătăm ! a spus la o adunare Miu Alexandrina, preşedinta detaşamentului.

Cu toţii au fost de acord.

E. TOFAN

Detaşamentul se pregăteşte

„In sfîrşit, bine că s-a terminat ora !" gîndi Daniel, cînd auzi clopoţelul.

Tocmai îşi luase ghiozdanul, dar, cînd să iasă, Viorel, preşedintele detaşamentului, îl prinse de mînă.

— Stai, Daniel, de ce te grăbeşti ? Vrem să-ţi spunem ceva...

Daniel îşi ridică privirea din podea. I se păru că nu vede bine. Clipi, dar totul rămase la fel : întregul detaşament era în jurul lui.

— Ei, ce vă uitaţi aşa ? spuse înciudat Daniel, vrînd să le arate că nu-i e teamă de ei. Doar am luat 7 !

— A avut tovarăşa învăţătoare răbdare pînă te-ai descurcat cu judecata problemei, altfel... spuse cineva.

— Eu nu mai puteam de frică, mărturisi Aiftimie Maria, preşedinta grupei a II-a, îmi era teamă pentru orice întrebare pe care ţi-o punea !

Daniel asculta. Ii pierise toată îndrăzneala, şi parcă nici glas nu mai avea. Ii era ruşine, şi apoi îi venea greu să recunoască că tovarăşii aveau dreptate...

— Ai luat un 7, se necăji preşedintele detaşamentului, dar ne-am dat seama de la început că nu erai pregătit. Te am cunoscut după cum lungeai vorba...

— Era să ne faci de rîs detaşamentul ! intră în discuţie alt băiat.

Mustrările veneau din toate părţile.

Detaşamentul nr. 1 din clasa a IV-a de la Şcoala medie nr. 1 din Botoşani este fruntaş. Aici, mulţi pionieri sînt fruntaşi la învăţătură : Hîncu Viorel şi Popescu Mariana, Cosma Nadia şi alţii au numai note bune. Ei vor ca întreg detaşamentul să primească distincţiile pionereşti. De aceea, detaşamentul a hotărît ca nici un pionier să nu aibă vreo notă mai mică de 7. De la începutul anului şi pînă acum toţi s-au ţinut de cuvînt — şi deodată, iată, Daniel era să calce hotărîrea ! Intîmplarea a fost o învăţătură pentru întreg detaşamentul. Toţi şi-au dat seama că trebuie să înveţi întotdeauna bine. Datorită tovarăşilor, de acest lucru şi-a dat seama şi Daniel. El a promis că greşeala nu se va mai repeta.

ANA IONESCU

Ora de geografie la clasa a IV-a de la Şcoala de 7 ani nr. 10 din Capitală. Prin răspunsurile sigure, precise, Firican Violeta, preşedinta detaşamentului, e un exemplu pentru toţi pionierii.

CORESPONDENŢII NOŞTRI NE SCRIU

Ciubotaru Dan, Şcoala de 7 ani nr. 2, Reşiţa.
Pionierii din unitatea noastră şi-au propus să întîmpine ziua de 7 Noiembrie prin noi succese în acţiunile patriotice, colectarea fierului vechi şi a hîrtiei. Acest angajament a şi fost îndeplinit. Pînă astăzi noi am predat 9.000 kg fier vechi şi 400 kg hîrtie.

Zamfirescu Marioara, Şcoala de 4 ani, comuna Cocargeaua, raionul Feteşti, regiunea Constanţa. *Pionierii din unitatea noastră îndrăgesc mult cele două gospodării agricole colective dincomună. În orele libere, noi mergem şi ajutăm colectiviştilor la diferite munci. Astfel am adunat 1.100 kg gogoşari, pătlăgele vinete, 700 kg morcovi şi foarte mulţi struguri. În această activitate s-au evidenţiat detaşamentele 2 şi 3.*

Bucur Ion, Şcoala de 7 ani, comuna Archita, raionul Sighişoara, regiunea Stalin. *Dăm cu multă tragere de inimă ajutor la G.A.C. Deunăzi, împărţiţi pe grupe, am reuşit în cîteva ore să desfăcăm 15 care de porumb. Acţiunea continuă.*

Bucuroşi că învaţă într-o şcoală nouă, pionierii de la Şcoala medie nr. 34 din Bucureşti dau dovadă de mult spirit gospodăresc. Ei curăţă curtea de urmele construcţiei, îngrijesc localul şcolii.

Ajutor pionieresc

Totul a pornit de la o adunare de detaşament. Care mai de care se ofereau să-i ajute pe colegii rămaşi în urmă la învăţătură.

— Aş vrea să învăţ împreună cu Sinco Andrei, a spus pionierul Vizitiu Alexandru.

De atunci, Alexandru şi Andrei învaţă şi-şi fac temele împreună. Rezultatul ? In catalog, în dreptul numelui lui Sinco Andrei, au apărut numai note bune, iar detaşamentul a hotărît că dacă va învăţa tot aşa şi în continuare, să-l primească în curînd în rîndurile pionierilor !

pionier MURGU VALENTIN
cl. a IV-a, com. Orţişoara
raionul Timişoara

Micii crescători

Intr-una din zile, la Şcoala de 7 ani din comuna Drăguţeşti, raionul Tg.-Jiu, s-a petrecut ceva deosebit. La şcoală au fost aduşi trei viţeluşi. Vestea s-a răspîndit cu iuţeală în toate detaşamentele. Toţi copii au alergat să-i vadă. „Noi o să-i îngrijim!" spuneau cei dintr-a VI-a. „Ba noi!" spuneau cei dintr-a VII-a. Pînă la urmă, s-a hotărît: de viţei va avea grijă toată unitatea. Şi iată-i pe pionieri la lucru.

Sînt de serviciu pionierii din clasa a VI-a şi a VII-a. Ca de obicei, au venit la ţarcul viţeilor şi copii din alte clase.

— Eu le-am adus fîn, se laudă o fetiţă.

— Eu, un braţ de buruieni, se mîndreşte un băieţaş.

— Ei, dar, ce-i cu voi aici? îi ia la zor Şendroiu Viorel, din clasa a VII-a. Azi noi sîntem de serviciu !

Imbufnaţi, cei mici se dau la o parte şi fac loc echipei de serviciu. Viorel, unul dintre cei mai pricepuţi îngrijitori, începe să ţesale un viţeluş. Şi lui Fănică, dintr-a VI-a, i-ar place să-i curețe, dar nu se prea pricepe. Deocamdată, e ajutorul lui Viorel. Doru Ceaureanu şi alţi băieţi aduc în grajd paie curate. Alţii pun fîn în iesle...

...Totul mergea bine. Copiii îngrijeau de viţei, le aduceau de mîncare dar, într-o zi...

Echipa de serviciu venise la ora fixată, însă, cînd s-au apropiat de ţarc, băieţii au rămas înmărmuriţi. Erau numai doi viţeluşi !

— Unde-o fi Roşcatul ? întrebă speriat Doru.

— O fi în grajd !

Fugiră într-acolo. Nu era.

— Ah, uite, a sărit gardul! arătă Alexandru. Se văd urme! Pe aici, a luat-o spre pădure! Hai după el....

Grăbiţi, porniră să-l caute. Numele viţeluşului se auzea strigat în toată pădurea, dar fără rezultat. Obosiţi, copiii se adunară într-un tîrziu, lîngă un pom.

— Ce ne facem ? întrebă Doru. O să rîdă toate lumea de noi. Unde s-a mai auzit de crescători care să-şi piardă vitele?

Erau tare necăjiţi. Intrară adînc în pădure, printre arbuşti şi tufe înalte. Pierduseră orice nădejde. Dar — îl auziră pe Doru :

— L-am găsit ! L-am găsit !

Porniră în direcţia glasului. Cu chiu cu vai — reuşiră să aducă viţelul înapoi. Ce bucurie pe ei.

— De ce-o fi fugit ? se întrebă cineva. De mîncare i-am adus...

— Ne-am şi jucat cu el... adăugă altul. Atunci ?

— Pentru că au crescut, îi lămuri Viorel, dintr-a VII-a. Să le facem ţarcul mai înalt, să nu mai sară.

De atunci, grijile micilor crescători au sporit. Viţeluşii crescuseră...

LIDIA VIŞAN

Acuarelă de N. Jukova — A SOSIT LENIN

7 NOIEMBRIE

(Urmare din pag. I-a)

lor și țăranilor, creat în urma victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, uimește astăzi întreaga omenire prin realizările sale. Ele demonstrează superioritatea de netăgăduit a orîndurii socialiste asupra celei capitaliste. Din U.R.S.S. au pornit primii sputnici, prima planetă artificială a soarelui, prima rachetă teleghidată în Lună, prima stație automată interplanetară care ne-a dăruit de curînd prima fotografie a acelei fețe a Lunii nevăzută niciodată de pe pămînt. Uniunea Sovietică a construit primul spărgător de gheață atomic din lume.

Succesele Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste arată limpede că viitorul omenirii este de partea socialismului și comunismului. Capitalismului i se potrivește din ce în ce mai bine zicala noastră populară: „Și-a trăit traiul, și-a mîncat mălaiul!"

Toți cei ce muncesc, asupriții și exploatații din întreaga lume, sărbătoresc Marea Revoluție Socialistă din Octombrie ca pe o sărbătoare scumpă tuturor. Revoluția din Octombrie a însemnat începutul eliberării tuturor exploataților de pe pămînt: popoarele coloniale văd cu limpezime drumul eliberării lor naționale, muncitorii din țările capitaliste văd garanția izbînzii luptei lor împotriva exploatării, țările de democrație populară văd calea pe care trebuie s-o urmeze spre făurirea unui trai fericit și îmbelșugat al tuturor oamenilor muncii.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie luminează drumul spre socialism și pentru poporul nostru. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn se transformă din temelii întreaga viață a patriei noastre. Socialismul se înfăptuieşte sub ochii noștri, prin munca noastră, așa cum ne îndrumă partidul.

Iată de ce 7 Noiembrie este nu numai cea mai însemnată sărbătoare a popoarelor Uniunii Sovietice ci și o mare sărbătoare a poporului nostru ca și a proletariatului din întreaga lume.

Trăiască a 42-a Aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

PE PĂM[...] DESȚE[...]

Katerina Ivanovna, o comso[...] tă delicată, cu ochi mari, mi-a[...] dat un interviu între un bu[...] descărcat și altul ce urma să s[...] ple. Stam rezemați de balu[...] combinei și priveam aurul ne[...] al griului copt.

— Sînt secretară a comitetu[...] gional de Comsomol de doi an[...] venit aici cu primul detașame[...] comsomoliști. Am chiuit pu[...] cînd am trecut cu trenul pri[...] bornei ce desparte continentu[...] ropean de cel asiatic. Am lăs[...] monicele să cînte, iar picioare[...] danseze. Simțeam cu toții că p[...] dem într-o viață cu totul deo[...] Am fi vrut să fim gravi, sol[...] Dar cîntau armonicele atît d[...] mos...

— Ați fost mulți cei care [...] nit?

— La desțelenire? Cu zeci[...] mii. Dar cei care au sosit ai[...] sînt decît o mică parte din c[...] au cerut să vină.

— Cum asta? Vrei să-mi [...] Katerina Ivanovna?

Centrala atomică de la Beloiarsk

O șosea largă, pavată cu plăci dreptunghiulare din beton, te duce spre o construcție grandioasă, unică în felul ei — noua centrală electrică atomică din Beloiarsk.

Brațele imense ale macaralelor-turn, ce par să se măsoare cu înălțimile Uralului, te întîmpină de departe. Le privești uluit: coborînd brațele de la o înălțime de aproape șaptezeci de metri, ridică de la pămînt prefabricate enorme. Ce uriași din basme pot să se măsoare cu acești giganți care, deplasîndu-se pe linii de cale ferată, ridică și instalează cu ușurință coloane în greutate de peste 35 de tone? Instalarea unei asemenea coloane de beton durează exact 20 de minute!

Dar, să ne apropiem de corpul principal al noii uzine. Carcasa din coloane de beton armat de la sala mașinilor are o înălțime de peste 25 de metri și e fixată pe un planșeu din grinzi metalice.

O scară îngustă te coboară în interiorul fundației, în secția reactoarelor, inima întregii uzine. Securitatea persoanelor care vor lucra aici va fi pe deplin asigurată, „cămașa" de beton armat a reactoarelor avînd o grosime de mai bine de trei metri, iar ușile metalice de protecție fiind de grosimea unor ziduri puternice.

Noua centrală atomică din Ural va întrece în mărime prima uzină atomică din lume, construită tot în Uniunea Sovietică. Avînd în prima etapă o putere instalată de 200.000 K.W., uriașa centrală atomică din Beloiarsk va alimenta cu prisosință întregul sistem energetic al Uralului. Ea constituie o nouă victorie a oamenilor sovietici în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Asemenea construcții grandioase ale septenalului — noi uzine și orașe, centrale electrice și hidrocentrale se înalță pretutindeni în marea țară a constructorilor comunismului. Hidrocentrala de la Kremenciug, uriașele cuptoare electrice de la Lipețk, marele combinat metalurgic din regiunea Kursk, noul oraș al căutătorilor de diamante din taigaua iacută, „Mirnîi", sînt doar cîteva dintre ele.

Un nou Magnitogorsk

De fiecare dată ești emoționat de viteza cu care în Uniunea Sovietică cresc noile orașe, se construiesc giganții industriei, se schimbă albiile fluviilor. In centrul părții europene a U.R.S.S., urmează să fie creat un mare combinat metalurgic, cu o capacitate egală cu aceea a Magnitogorskului. O caracteristică principală a acestui combinat va fi producția în masă a laminatelor de foi de tablă de diferite diametre și producția tablei pentru transformatori și generatori de calitate superioară pentru întreprinderile electrotehnice din Leningrad, Moscova, Harkov, Zaporojie. Producția în masă a oțelului pentru transformatori permite lărgirea producției de utilaj electrotehnic din țară.

In prezent, teritoriul întreprinderii este un imens șantier. Sînt pe terminate două baterii de cocsificare, se construiește cel mai mare sector de laminat la rece al oțelului destinat industriei elctrotehnice din U.R.S.S.

In toate sectoarele construcției se duce o muncă intensă. Eforturile marelui colectiv sînt îndreptate în prezent spre efectuarea construcțiilor cu cele mai mici cheltuieli și în termenul cel mai scurt.

PE DRUMUL DESCHI[...]

Ai învățat — ajută și pe alții să învețe!

Evgheni Pronkin și-a început viața de muncitor la uzina de automobile „Lihacev" din Moscova. Aici și-a însușit meseria de ajustor, a învățat, a crescut. A absolvit școala medie și apoi școala tehnică. Astăzi, comsomolistul E. Pronkin este inginer tehnolog într-un sector al secției matrițerie mecanică.

Astă primăvară, cînd mișcarea brigăzilor și fruntașilor muncii comuniste a cunoscut o largă desfășurare, tînărul specialist s-a gîndit mult asupra locului pe care el, inginerul, trebuie să-l ocupe în această mișcare. Și a găsit: doi dintre prietenii lui – rabotorul Iurii Kacealov și frezorul Victor Karpa – lucrează în aceeași secție. E. Pronkin a hotărît să-i ajute în muncă și învățătură.

De atunci au trecut cîteva luni. Victor și Iurii și-au mărit simțitor productivitatea. Inainte, Victor dădea și rebuturi. Acum, calitatea producției sale s-a îmbunătățit mult. Nu de mult, sfătuindu-se cu Pronkin, el a propus să perfecționeze strungul său. Acest lucru va permite tînărului frezor să ridice productivitatea muncii cu 15% la diferite operații.

La timpul său, Iurii Kacealov n-a putut să învețe. Tatăl său a murit în bombardament. Nu după mult timp, doborîtă de durere i-a murit și mama. Flăcăiașul de 14 ani s-a dus la fabrică. Mai tîrziu nu i-a venit la îndemînă să meargă – om mare – în clasa V-a. Pronkin i-a arătat cît de necesară îi este învățătura. Și Kacealov a înțeles. A intrat la un curs de pregătire, iar la 1 septembrie a început să frecventeze școala.

Inițiativa lui E. Pronkin a stîrnit un viu interes în rîndul tehnicienilor și inginerilor comsomoliști din fabrică și apoi din întreaga Uniune Sovietică. Astăzi sînt tot mai mulți cei care au trecut să ajute fiecare pe cîte unul sau doi tineri la muncă și învățătură pentru a deveni oameni culți, adevărați constructori ai comunismului.

ARTA ȘI CULTURA

- *In anul 1958, în U.R.S.S. au fost editate numeroase cărți pentru copii într-un tiraj de peste 200.000.000 exemplare. De cea mai mare popularitate se bucură, în rîndurile copiilor, operele scriitorilor Arkadi Gaidar, Samuel Marșak, Serghei Mihalkov, Kornei Ciukovski etc.*
- *Unul dintre cele mai mari studiouri cinematografice din lume este studioul „Mosfilm". Pe cele zece platouri ale sale au fost turnate în primele nouă luni ale anului acesta 83 de filme artistice de lung metraj, 3 filme-spectacol, 5 scurt-metraje, plus cîteva filme pentru televiziune. Multe din exterioarele filmelor sînt turnate pe teritoriul studioului.*
- *In R.S.S. Bielorusă, se tipăresc 258 de ziare și 15 reviste. De unde în Bielorusia în anul 1913 o carte editată revenea la 25 de oameni, azi revin cîte 2 cărți pe cap de locuitor. In R.S.S. Bielorusă există azi 15 teatre de stat și peste 5.000 de cluburi și așezăminte culturale în care depun o activitate intensă 14.000 colective de artiști amatori.*
- *„Moldova-film" este cel mai tînăr studiou cinematografic din Uniunea Sovietică. Pînă nu de mult, producțiile acestui studiou erau realizate cu sprijinul cineaștilor din Moscova și Kiev. Acum, „Moldova-film" are propriul său colectiv care a și realizat două interesante filme artistice: „Hatmanul codrilor" și „Vă scriu"...*

1. Turbinele uriașe ale noii uzine din regiunea Șotsk vor fi puse în funcțiune prin forța gazelor naturale.

2. Folosirea unor noi metode, superioare, de colorare a țesăturilor: iradiațiile electronice.

3. Printre miile de tineri și tinere care au muncit cu eroism la desțelenirea stepelor din Kazahstan au fost și comsomoliștii Lidia Pilgun și Vasili Tușcov.

4. Asprele geruri siberiene nu constituie o piedică pentru bravii constructori ai celei mai mari centrale electrice din lume — hidrocentrala de pe fluviul Angara.

URILE NITE

hii ei mari priviră îndelung sul cîmp de grîu. Combina, ca rabie greoaie, a ocolit o insulă esteacăn alb și s-a pierdut din în lanuri. Intrasem în a treia zi înd mergeam cu combina în li- dreaptă. Trebuia să fixăm peri- ul brigăzii. Punct de reper: un meteorologic aflat undeva, în noastră.

aflam de cîteva zile în Kazah- în sovhozul Simferopolski care o suprafață de nu mai puțin de 0 hectare, pămînt desțelenit. ți: era sovhozul cel mai mic. e aveau peste 100.000 hectare re. Priveliștea acestei imensi- e copleșea, dar îți dădea și sen- ntul că ai în față roadele unei și voințe uriașe.

Dacă au fost mulți? continuă rina Ivanovna, întorcîndu-se mine. La chemarea partidului ăspuns sute de mii de comso- ști. Ți-am spus că am venit cîn- entuziasmați. Era toamnă. Aici trecerea de la toamnă la iarnă se face în cîteva ore. Am ajuns seara. Ne-am încărcat lucrurile în mașini și ne-am oprit undeva în mijlocul cîmpului. Intuneric. Vînt. Detașamentul nostru era format în majoritate din tineri din Moscova și Leningrad. Orășeni învățați cu apartamente confortabile, încălzire centrală, iar la baie, apă caldă zi și noapte. Am început să ne ridicăm corturile o dată cu venirea unei ploi mărunte, reci. Băieții băteau țărușii, întindeau funiile iar noi, fetele, „găteam interioarele". Totul se umezise. Chiar și așternuturile. Spre ziuă ne-am culcat ca să fim treziți peste o oră de o vijelie cumplită. Corturi dărîmate de vînt, oameni strigînd nervos, obosiți. Unii în pufoaice, alții în pijamale prin zăpdă. Pentrucă în decurs de o oră, totul devenise alb... Și-am răzbit... Am învins...

Intr-adevăr, au învins. Au mutat civilizația în mijlocul pustiului. Acolo unde nu era nimic, au apărut orașe noi, cu blocuri înzestrate cu tot confortul iar din pămîntul stăpînit de bălării a crescut înalt, ca un adevărat triumf, grîul!

— Am învins, continuă pe gînduri Katerina Ivanovna, pentru că în fiecare comsomolist este un tînăr încrezător, avîntat, iubind cu aprindere partidul comunist și patria sovietică.

I. PETRU

Săptămîna cu două zile de odihnă

Nu de mult, la Combinatul de in din vechiul oraș Kostroma de pe Volga, s-a introdus săptămîna de lucru de 40 de ore, adică cinci zile de muncă și două de odihnă!

Ce înseamnă o zi de odihnă suplimentară o poate spune, bunăoară, și meșterul țesător Ivan Sevastianov, care locuiește cu familia sa într-o casă confortabilă, învecinată cu Volga. O a doua zi de odihnă, săptămînal, înseamnă pentru el timp mai mult în care să se ocupe după pofta inimii de frumoasa lui livadă, înseamnă că Evgheni și Igor, băieții lui, pot citi mai multe cărți de literatură, iar fata, Valentina, se poate pregăti pe îndelete să dea examene la Institutul textil din localitate.

Deși săptămîna de muncă s-a redus, acum fiecare membru al familiei Sevastianov cîștigă lunar cu aproximativ 200 de ruble mai mult. Cum? Pe lîngă că salariile au fost mărite, fiecare membru al familiei Sevastianov, avînd timp pentru o și mai mare specializare, cîștigă mai mult.

Așadar, la Kostroma, săptămîna are două zile de odihnă. Acest fapt devine acum un lucru obișnuit în întreaga Uniune Sovietică, unde există cea mai scurtă săptămînă de lucru din lume.

PENTRU PACEA LUMII

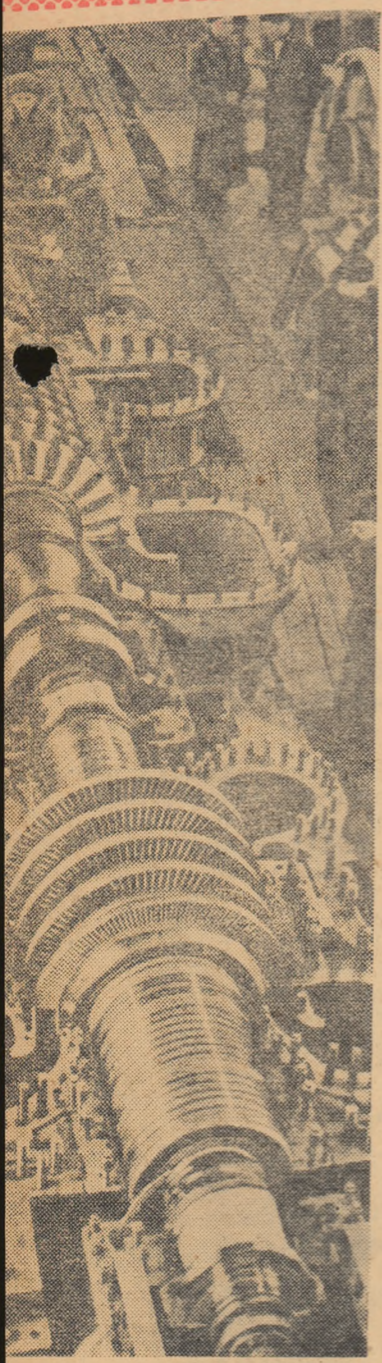
Constructorii visului de aur al omenirii, comunismul, sînt în fruntea luptei pentru pace. Sînt nenumărate acțiunile întreprinse de guvernul sovietic în acest sens. Una dintre cele mai însemnate, ce va rămîne înscrisă în istoria omenirii, o constituie discursul memorabil al tovarășului N. S. Hrușciov rostit la O.N.U. în septembrie 1959. Prin glasul președintelui Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice s-au făcut auzite în lumea întreagă propunerile guvernului sovietic privind dezarmarea generală și totală.

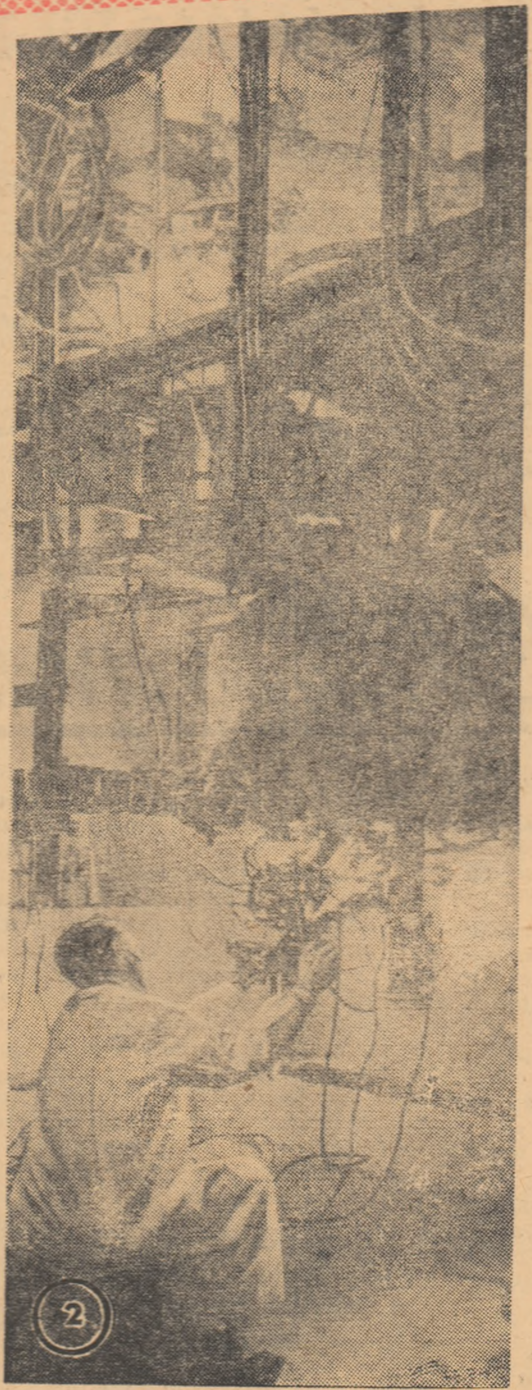
Zilele trecute a fost supus adunării generale a Organizației Națiunilor Unite un proiect de rezoluție privind dezarmarea generală și totală, proiect ce a fost semnat de toate delegațiile prezente la adunare. Acest fapt dovedește că lumea întreagă este dornică de pace.

Recenta Sesiune a Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice a adresat parlamentelor tuturor țărilor lumii un Apel în care cheamă parlamentele să facă tot ce le stă în putință pentru realizarea dezarmării generale și totale. Iată deci o nouă acțiune pentru ca pacea să triumfe în lume.

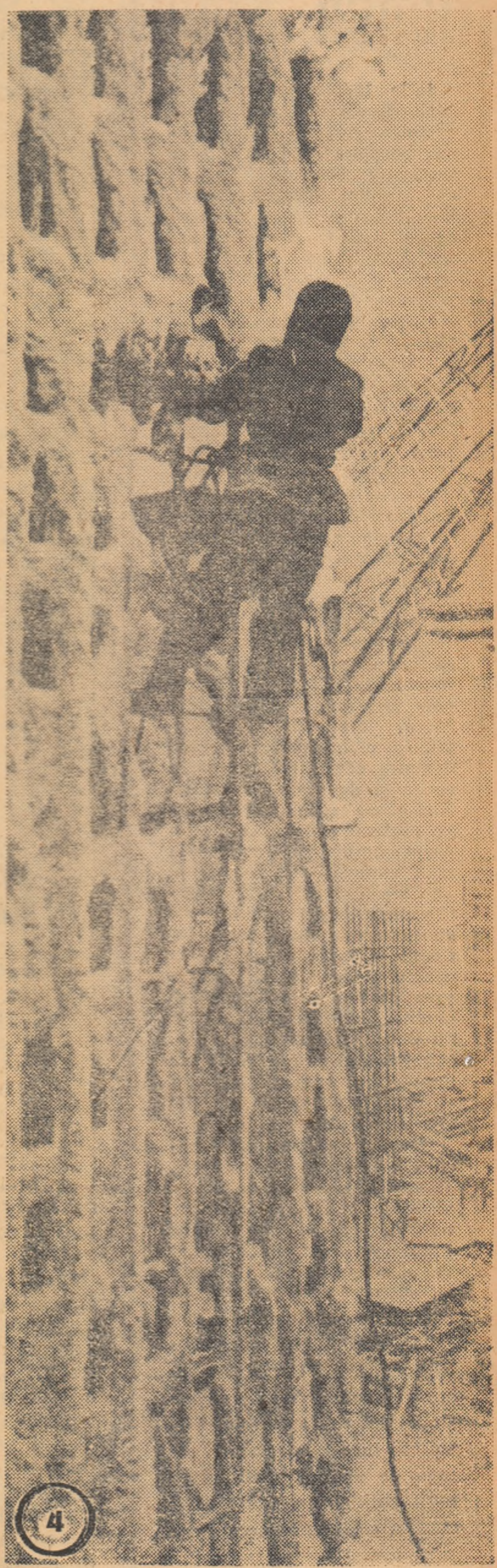
Uniunea Sovietică urmează în politica sa externă învățătura leninistă cu privire la apărarea păcii în lume. Construirea comunismului înseamnă mai multe construcții, mai mult unt, mai multe bunuri necesare vieții, înseamnă mai multe școli și facultăți. Pentru realizarea tuturor acestora, Uniunea Sovietică dorește și luptă cu toate forțele sale pentru apărarea păcii în lumea întreagă.

E MARELE OCTOMBRIE

Muncă avîntată pe șantierul de hidroameliorații din comuna Comana — Vidra.

Donca Simo

Iulie 1935... Undeva, în cartierul Grivița, era o mică băcănie. De aici plecau zilnic gospodinele cu coșnițele încărcate. Cine ar fi bănuit că în multe coșnițe, la fund, bine ascunse, erau teancuri de foi tipărite mărunt, care purtau deasupra inscripția de foc: „Proletari din toate țările, uniți-vă!" De aici, din mica dugheană se răspîndea în fiecare zi cuvîntul partidului, în vreme ce agenții Siguranței turbau de furie căutînd tipografia.

Aici, în podul băcăniei, lucra utecista Donca Simo fără odihnă. Va dormi mai tîrziu, își va găsi timp și pentru asta. Acum manifestele trebuiau să plece. Ele vorbeau de amenințarea războiului antisovietic. „Frontului fascist provocator la război, trebuie să-i opunem frontul nostru, al celor deciși să închidă drumul spre un măcel"... murmurau buzele Doncăi care știa manifestul partidului pe dinafară. Și cuvintele lui o îmbărbătau. Gîndul îi zbura către fiul ei: da, e vorba și de viața acestuia. Nici el nu trebuie să cunoască războiul! Micuțul ei n-a văzut lumina zilei în prima zi a vieții și nici în primul an. S-a născut între zidurile cenușii și umede ale unei temnițe din Constanța. Crunt a fost anul acela pentru Donca. Cînd poarta grea de fier a închisorii s-a deschis, lumina zilei a orbit-o cu strălucirea ei... Acum băiatul era departe, la bunica lui. Intr-o noapte se va strecura pînă la el, numai să-l vadă...

Dar iată, în tipografie năvăliră oamenii Siguranței. Donca a fost chinuită și schingiuită, iar apoi condamnată la zece ani temniță grea. A fost închisă la Dumbrăveni, acolo unde au suferit zeci și zeci de comuniste și uteciste. Din cauza regimului neomenos al închisorii Donca se îmbolnăvi grav. Avea nevoie să fie internată urgent la spital, lucru deosebit de greu de obținut pentru deținuții politici. In anul 1937 cînd a sosit aprobarea era prea tîrziu. Internată la spitalul Colțea, Donca încetă curînd din viață.

...Neștearsă va rămîne în inimile noastre amintirea neînfricatei luptătoare Donca Simo.

Visuri îndeplinite

Tovarășii Maria Geană și Nicolae Geană sînt învățători la Școala elementară din Borzești de mulți ani. De atît de mulți ani, încît ai impresia că povestea satului Borzești n-o poate nimeni spune mai bine ca ei. Și în afară de lucrurile „trăite" și „văzute", se pricep să povestească și despre istoricul acestor locuri.

Incerc să-mi închipui satul pe timpul boieroaicei Maria Bogdan, la care s-a dus într-o zi, pe timpuri, învățătorul Geană să-i ceară ajutor să construiască o școală cît de cît pentru copii. In loc de răspuns, boieroaica l-a făcut nebun și l-a dat pe ușă afară. Azi, însă, datorită puterii populare, directorul Școlii elementare din Borzești, Nicolae Geană, poartă titlul de „Invățător fruntaș", iar soția sa, învățătoarea Maria Geană, e decorată cu „Medalia muncii".

De mai bine de 30 de ani, zi de zi, învățătorii aceștia au fost prezenți la clasă. Ei se bucură pe bună dreptate că Gh. Rusu — mecanic la Rafinăria 10. Vasile Leahu — președinte al întovărășirii. Bran Anton — președintele Sfatului popular Onești. Constantin Moineagu — Gheorghe Anghel — mecanic de locomotivă și alți tractoriști, mecanici, tîmplari — au trecut întîi prin clasele lor. Cu ei au învățat primele litere; cu ei au învățat respectul și dragostea pentru muncă, pentru patrie.

Cît de uimitor de repede s-a transformat Borzeștiul lor! Peisajul industrial uriaș, măreț, care crește sub ochii lor în fiecare zi, îi bucură.

Nu mai sînt oameni tineri. Dar vorbesc cu atîta mîndrie, cu atîta certitudine despre „cum va arăta peste cîtva timp Borzeștiul nostru" ca și cînd „peste cîtva timp" ar însemna exact mîine. Și-i crezi.

Data de 15 septembrie 1952, cînd s-a hotărît transformarea Borzeștiului dintr-un sat nebăgat în seamă, într-un nemărginit șantier industrial, a rămas pentru învățătorii Maria și Nicolae Geană ca o dată istorică, una dintre cele mai însemnate din viața lor.

E. SKIBINSKI

Ultimele lucrări ale tapițerilor — și pe porțile uzinelor „Tudor Vladimirescu" din Capitală va ieși un nou autobus.

Adevărata mulțumire

— Așadar, tovarășă, vrei să lucrezi la strungul fetei pe care ai văzut-o fotografiată la panoul de onoare! Bun, vino cu mine! a invitat-o șeful sectorului pe tînăra absolventă a școlii profesionale, Apostol Eleonora.

Conducînd-o în hala strungurilor și bormașinilor, dincolo de siluetele cazanelor la gura cărora flăcările saltă duduind, a prezentat-o unei tinere ce stătea aplecată cu încordare deasupra strungului. Modela o piesă din bronz necesară utilajului petrolifer ce se fabrică acolo, în uzină. Oprind o clipă strungul, tînăra aceasta sîrguincioasă, cu privirea ageră, i-a strîns prietenoasă mîna:

— Maria mă cheamă, Airinei Maria!...

Poate că Eleonora ceruse să lucreze tocmai la strungul acestei tovarășe, deoarece o știa fruntașă. Piesele strunjite de ea erau făcute cu cea mai înaltă precizie. Atribuia însă aceasta mai ales strungului ei bun.

Eleonora a venit în dimineața următoare înaintea tuturor la uzină. S-a oprit în fața strungului a apăsat cu putere pe manetă și i-a dat drumul. Sentimentul că de acum era strungar, îi umplea inima de bucurie. Dar... ce observase? Cuțitul nu tăia exact la centrul piesei pe care o strunjea.

De alături, de la strungul la care se mutase, văzînd-o căznindu-se să potrivească cuțitul, Maria sări să-i arate:

— Uite, adaugă dedesubt placa aceasta de metal!

Cît de simplu era! Cum de scăpase din vedere adausul, că doar învățase la școala profesională? De bunăseamă că emoția era de vină.

In pauză Maria veni din nou lîngă Eleonora și luară gustarea împreună. Apoi, desfăcu cuțitul strungului și după ce îl trase bine la polizor, o duse pe Eleonora la forjă, să-i arate cum se călește. „Il vezi, e ca jăraticul, bate în roz. Afundă-l în apă. Așa se călește cuțitul strungului".

...Cele de mai sus s-au petrecut cu cîteva săptămîni în urmă. Tînăra absolventă a școlii profesionale Apostol Eleonora, lucrează acum aproape la fel de bine ca și noua sa prietenă. Mariei îi crește inima de mulțumire cînd o vede lucrînd cu atîta dibăcie la strung. Și cum să nu fie cu adevărat mulțumită: la strungul ei nu lucrează o codașă! Dimpotrivă! Curînd, la panoul de onoare al uzinei metalurgice din Bacău, lîngă fotografia comunistei Airinei Maria va sta cu siguranță și aceea a tinerei strungărițe Eleonora Apostol!

AL. DINU IFRIM

In cinstea lui 7 Noiembrie

● *Avîntați în entuziaste întreceri socialiste în cinstea măreței aniversări a zilei de 7 Noiembrie, minerii din Valea Jiului dau patriei cantități tot mai sporite de cărbune și la un preț de cost scăzut. Pînă în prezent ei au reușit să realizeze peste plan o economie de 11.360.000 lei. Numai minerii de la Petrila și Vulcan au înscris în contul de economii suma de 2.908.000 lei.*

● *Constructorii și montorii de pe șantierul uzinei de produse sodice din Govora fac ultimele lucrări pregătitoare, completînd rețeaua de termoficare și de alimentare cu apă industrială. In dimineața zilei de 7 Noiembrie, harnicii muncitori de aci vor da primele cantități de sodă calcinată.*

● *La Șantierul Naval din Brăila a fost lansat la apă cel de al 56-lea tanc petrolifer de 1.000 de tone. Cu acesta, colectivul șantierului și-a îndeplinit planul pe întreg anul în ramura tancurilor petrolifere.*

● *Colectivul turnătoriei de tuburi de la Combinatul siderurgic din Hunedoara a obținut un nou succes în cinstea zilei de 7 Noiembrie: realizarea planului anual de producție cu două luni mai devreme. Totodată, harnicii muncitori de aci au realizat și o economie de peste 350.000 lei.*

● *Și muncitorii fabricii de zahăr „Bernat Andrei" din Tg. Mureș au obținut succese deosebite în cinstea zilei de 7 Noiembrie. Deunăzi, ei au dat peste plan cel de al 310-lea vagon de zahăr.*

O epocală realizare a științei sovietice

De patru săptămîni întreaga omenire urmărește cu profundă admirație și uimire drumul glorios al celei de-a treia rachete cosmice sovietice. Lansată cu succes, racheta a avut drept scop rezolvarea unui șir de probleme în ce privește cercetarea spațiului cosmic. Cea mai importantă dintre aceste probleme era obținerea unei imagini fotografice a suprafeței invizibile a Lunii. Și lucrul acesta a fost realizat. Imaginile transmise de la o distanță de aproape 470.000 km prezintă un interes științific uriaș. Despre felul în care a fost posibilă fotografierea, pentru prima dată în istorie, a acelei părți a Lunii care n-a fost niciodată văzută de pe Pămînt, ați aflat în numărul trecut al gazetei noastre. Să vedem acum cîteva amănunte în legătură cu...

Construcția stațiunii automate interplanetare

Stațiunea interplanetară este o construcție ermetică cu pereții subțiri avînd forma unui cilindru cu calote sferice (priviți fotografia din dreapta). Diametrul ei maxim este de 1.200 mm, iar lungimea de 1.300 mm (fără antene). Acest aparat de zbor cosmic este înzestrat cu aparataj științific complex.

Pe bordul stațiunii interplanetare automate se află aparataj radiotehnic de foto-televiziune și alt aparataj științific, un sistem special de orientare, dispozitive care comandă, după program, funcționarea aparatajului, un sistem de reglare automată a temperaturii din interiorul stațiunii și surse de alimentare.

Intreaga comandă a funcționării aparatelor de bord se efectuează de pe Pămînt, prin radio și prin instalații autonome de bord.

Sînt dezvăluite „enigmele Lunii"

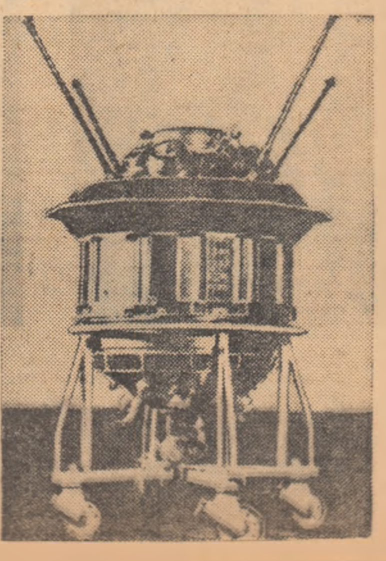
Fotografiile transmise pe pămînt de stația automată interplanetară arată că pe partea invizibilă a suprafeței Lunii predomină regiunile muntoase. La sud și sud est de marea Humboldt se află un lanț de munți lung de peste 2.000 km care trece peste ecuator și pătrunde în emisfera sudică.

In regiunea părții invizibile a Lunii se află o mare în formă de crater cu un diametru de aproximativ 300 km. In partea de sud această mare se termină cu un golf.

In emisfera sudică se găsește un crater mare cu un diametru de peste 100 km, cu un fund întunecos și cu o proeminență luminoasă în centru. In partea de est a lanțului de munți menționat se află patru cratere de dimensiuni mijlocii.

Oamenii de știință din lumea întreagă îi felicită pe savanții sovietici

Știrea cu privire la fotografierea părții invizibile a Lunii a stîrnit un viu interes, uimind numeroase personalități științifice din lumea întreagă. „Sînt uluit de calitatea fotografiilor" a declarat profesorul A. C. Lovell, directorul observatorului radioastronomic din Londra. Un ziarist francez apreciază fotografierea și transmiterea imaginilor prin radio pe pămînt ca fiind „o artă fără precedent". Oamenii de știință din țara noastră îi felicită călduros pe savanții sovietici, creatorii epocalei realizări care deschide largi perspective studierii planetelor sistemului nostru solar.

CONCURSUL
pentru „Cea mai bună corespondență“

Școală nouă în comuna mea

In patria noastră, dreptul la învățătură este asigurat pentru toți copiii oamenilor muncii. In comună avem două școli de 4 ani și o școală de 7 ani. Datorită grijii părintești pe care ne-o poartă partidul și guvernul, anul acesta s-a construit și o școală medie. Aci vor învăța și copii din comunele apropiate. Ți-e mai mare dragul să privești școala cea nouă. E înaltă, spațioasă și cu ferestrele mari, luminoase. Avem și laborator unde vom putea face zeci de experiențe interesante.

Mulțumim partidului pentru școala cea nouă și ne angajăm s-o îngrijim cu drag, s-o păstrăm cît mai bine.

pioniera **DIACONU CRINA**
cl. a VII-a, comuna Segarcea, regiunea Craiova

Așa trăim astăzi

Din povestirile părinților am aflat cît de greu trăiau în trecut locuitorii comunei noastre. Mizeria și suferința erau întipărite adînc atît pe fețele copiilor cît și pe cele ale oamenilor mari. Despre asistență medicală nici nu putea fi vorba. Astăzi, în regimul democrat popular, prin grija părintească a partidului, viața oamenilor din comuna noastră s-a schimbat mult. Și înfățișarea comunei e alta. Dispensarul cu camere mari și luminoase găzduiește cu căldură pe cei care vin să-și caute sănătatea.

Țăranii muncitori din comuna noastră nu mai trăiesc în neștiință. Avem club și cinematograf. La căminul cultural, care e construit tot în anii aceștia, răsună puternic cîntecele și voia bună. Corul căminului, care e compus din peste 100 de persoane e vestit în toată regiunea. Tineri și vîrstnici vin duminica la frumoasele manifestări ce au loc la cămin.

La școală mergem cu multă dragoste. Avem clase mari, luminoase, cu bănci noi. Ți-e mai mare dragul să înveți!

pionier **ȚICA ROMAN**
comuna Săsciori, raionul Sebeș
regiunea Hunedoara

Poșta redacției

In fiecare zi pornesc de la redacție spre toate colțurile țării scrisori de răspuns către prietenii gazetei. Printre cei cărora li s-a răspuns astfel sînt și Cimpoieșiu Traian, comuna Nițchidorf, regiunea Timișoara; Pleșa N. Floarea, comuna Șotînga, raionul Pucioasa; Ciubotaru Elena, Roman; Ciki Francisc, Bistrița; Brigher Sida, Focșani; Cărbunaru Maria, comuna Meteș, raionul Alba; Sacagiu Duda, comuna Codăești, raionul Vaslui; Coroamă Al. Dan, Rădăuți; Tănase N. Maria, comuna Cotu Văii, raionul Negru Vodă; Preoteasa Petre, comuna Vișina Veche, raionul Corabia; Ceapă Alexandru, comuna Plopșoru, raionul Filiași; Erghelie Nicolae, comuna Ploșca, regiunea București; Nițu Constantin, Orașul Stalin; Godeanu Iuliana, Constanța; Marian Alexandru, comuna Corașeu, regiunea Baia Mare.

Corespondenta unității pe teren

Pioniera Negoiță Marina din clasa a VII-a de la Școala de 7 ani nr. 154 din București este de multă vreme corespondenta specială a unității.

Iat-o într-una din recreații la... lucru.

Noi corespondenți ai gazetei

Dorința mea

De la început vreau să-ți mărturisesc că doresc nespus să devin corespondentă. Eu sînt în clasa a V-a și sînt bucuroasă că anul acesta avem obiecte noi – cunoștințe agricole și limba rusă. La limba rusă toată clasa vrem să învățăm foarte bine, să facem schimb de experiență în ceea ce privește activitatea pionierească cu prietenii noștri sovietici.

Iți promit, dragă redacție, că mă voi strădui să fiu o corespondentă destoinică.

pioniera
GEORGETA DUGHEANA
președinta unității de la Școala de 7 ani, com. Strîmbu, regiunea Galați

Dragă redacție

Din paginile „Scînteii pionierului“ am aflat multe lucruri interesante care mi-au folosit în activitatea mea de zi cu zi. Țin mult să devin și eu corespondentul gazetei noastre, așa cum sînt mulți pionieri din întreaga țară.

Află că detașamentul nostru a primit cu mare bucurie vestea instituirii distincțiilor pionierești. Am hotărît să ne pregătim în număr cît mai mare pentru a obține steluța roșie.

De acum înainte, dragă redacție, îți promit că-ți voi scrie despre toate succesele și bucuriile noastre.

pionier
MIRCEA POPA
cl. VI-a B, Școala de 7 ani nr. 12 „Filimon Sîrbu“, București.

Prima scrisoare

La „Scînteia pionierului“ sînt abonată de mult și în acest timp am citit în gazetă despre multe activități interesante. Aș vrea să vă spun că și detașamentul nostru se poate mîndri cu acțiuni frumoase. Avem mulți fruntași la învățătură și disciplină, vom primi noi pionieri.

Dragă redacție, te rog să mă primești și pe mine în rîndul corespondenților tăi.

pioniera
LUCIA ȘERBU
cl. a VI-a A, Școala medie mixtă Mediaș.

SPECTACOLE PENTRU COPII

Incepînd de la 1 noiembrie Intreprinderea Cinematografică de Stat a orașului București organizează în fiecare duminică matinee speciale pentru copii și tineret, cu programe de filme artistice, documentare, desene animate și păpuși.

Astfel, în ziua de 8 noiembrie 1959, veți putea viziona următoarele matinee:

MAXIM GORKI — Curajosul pui de cerb — Floarea roșie — Poznașii Flacăra roșie — Arcul miraculos — Pionier nr. 4/1959.
ALEX. POPOV: Ora H. — Fips cel neascultător — Hai să mergem după soare.
23 AUGUST: Doi prieteni — Cenușilă și Fugărilă — Pionier nr. 5/1959
INFRAȚIREA INTRE POPOARE: Mama s-a îmbolnăvit — Prietenia între animale — Pensula magică — Povestea celor cinci frați — Nu e important și totuși e important.
FLACĂRA: Fetița dezordonată — Cum și-a făcut cîrtița pantaloni — In lumea păpușilor — Sport nr. 4/1959
VOLGA: Dimineața Mihaelei — Peștișorul cel isteț — In țara leneviei Pionier nr. 5/1959.
OLGA BANCIC: Peter cel isteț — Patinoarul din Palatul Sporturilor — Doi vînători — Domnul Goe.
M. EMINESCU: Călătorie pe valea Ialomiței — Iarmarocul vesel — Lupul și cărturarul — Meșterul Manole — Păpușa uitată.
30 DECEMBRIE: Lumea tăcerii — Tolănici.
GH. BACOVIA: Circul sub stele — Voinicul Marco — Prima vioară.
Spectacolele încep la ora 10,00.

Un nou concurs

Cu prilejul „Săptămînii economiilor“ gazeta „Scînteia pionierului“ împreună cu „Casa de Economii și Consemnațiuni“-C.E.C. organizează un interesant concurs de jocuri pe tema: Economii...

Incepînd cu numărul din 17 noiembrie, în gazetă vor apare careuri de cuvinte încrucișate, aritmogrife, monoverbe, criptograme și texte. Concursul se va încheia la sfîrșitul lunii decembrie crt. In această perioadă dezlegați jocurile publicate în gazetă și păstrați-le împreună cu cuponul de participare. La sfîrșitul concursului trimiteți gazetei toate cupoanele împreună cu dezlegările într-un singur plic pe care nu uitați să specificați „Pentru concursul de jocuri“ O dată cu acestea trimiteți gazetei și o scrisoare în care să vorbiți despre economiile depuse la C.E.C. de către pionierii din detașamentul sau unitatea voastră.

Pentru cele mai bune dezlegări se vor acorda premii în obiecte și depuneri inițiale pe librete de economii C.E.C.

NU UITAȚI: concursul începe cu numărul din 17 noiembrie. In numărul viitor vom publica premiile ce se vor acorda cîștigătorilor.

Din toate sporturile

● După cum știți, campionatul categoriei A de fotbal a fost întrerupt două etape, pentru pregătirea lotului nostru național în vederea meciului cu reprezentativa R. P. Bulgaria. Acest meci va avea loc la 8 noiembrie în București. Duminică, în cadrul unor jocuri de verificare disputate în compania echipelor Progresul și Petrolul, fotbaliștii noștri fruntași au dovedit mult avînt și o bună pregătire.

● Gimnastele țării noastre au adus o nouă victorie internațională sportului romînesc. Ele au învins echipa feminină de gimnastică a Italiei cu 188,893 puncte față de 186,093 puncte totalizate de gimnastele italiene.

● Pentru a patra oară în acest sezon, recordul țării noastre la aruncarea discului (femei) a fost îmbunătățit. Maestra sportului Lia Manoliu, autoarea tuturor celor 4 recorduri, a realizat duminică o aruncare de 49,88 m. După cum vedeți recordul țării noastre la această disciplină sportivă se apropie de 50 de metri.

● Duminică s-a încheiat campionatul republican de polo pe apă pe anul 1959. Invingînd echipa C.C.A. cu 4-2, echipa Dinamo a devenit campioană republicană la polo pe apă pe anul 1959.

● La Praga s-a desfășurat duminică meciul de fotbal dintre echipele R. Cehoslovace și Italiei, contînd pentru „Cupa Dr. I. Gerö“. Fotbaliștii cehoslovaci, mai bine pregătiți, au repurtat victoria cu scorul de 2-1. Ei ocupă în momentul de față primul loc în clasamentul țărilor participante la finala acestei Cupe.

Vă prezentăm echipa de fotbal — pitici — a asociației sportive „Tînărul Dinamovist“

La Smolnîi

de A. Kononov

Intr-un rînd, dintr-un sat depărtat din Siberia, porni spre Petrograd un ţăran bătrîn, care povesti pe drum tuturor că se duce la Lenin, să stea cu el de vorbă despre viaţa lui de ţăran.

Merse moşul zile în şir pînă să ajungă în sfîrşit la capătul călătoriei sale.

In capitală văzu pe străzi muncitori înarmaţi. Trecu apoi, păşind în ritmul fanfarei, un regiment. In fruntea lui era purtat un steag mare, roşu.

Nedumerit, bătrînul se apropie de un ostaş al Gărzii Roşii şi-l întrebă:

— Ce se-ntîmplă, fiule?

Ostaşul îi răspunse:

— Se-ntîmplă că începînd de ieri trăim sub puterea sovietică, moşule!

Porni atunci bătrînul pe străzi şi întrebă în dreapta şi în stînga unde-l poate găsi pe Lenin.

— La Smolnii!

Merse bătrînul prin oraş o grămadă de vreme pînă ce ajunse la o casă mare, mare de tot.

Lîngă ea erau aprinse o mulţime de focuri, iar pe la colţuri fuseseră postate mitraliere, în jurul cărora forfoteau marinari şi soldaţi.

Ajunsese la Smolnii!

Dintre toţi, bătrînului îi plăcu cel mai mult un marinar tinerel, care tropăia într-una cu cizmele pe caldarîm şi-şi lovea mîinile una cu alta ca să se încălzească. Era ger, iar dinspre mare sufla un vînt năprasnic.

Bătrînul îi zise:

— Aş vrea să-l văd pe Lenin...

Marinarul îl măsură de sus pînă jos şi-l întrebă:

— Dar cam ce treabă ai cu Lenin, moşule?

— Am venit să-i povestesc despre viaţa mea de ţăran.

— Du-te, moşule, la comandant, de-ţi scoate un permis! îi spuse marinarul, şi-i arătă încotro s-o ia.

Urcă bătrînul o scară pe care stăteau toţi cei ce-şi aşteptau rîndul la comandant. Treptele largi erau lunecoase şi murdare, semn că multă lume le suise în ziua aceea.

Comandantul scria permisele încet, fiindcă mîna îi era deprinsă cu arma, nu cu tocul, pe care-l ţinea cu toate cele cinci degete deodată, temător şi sfios.

Cum căpătă moşul nostru permisul, porni în căutarea lui Lenin.

La primul etaj al Institutului Smolnii se împărţeau arme muncitorilor şi marinarilor. Oamenii se apropiau, cîte unul, de un soldat înalt şi vesel, primeau arma şi cartuşele, semnau şi ieşeau afară în curte, unde, după ce erau împărţiţi pe detaşamente, plecau. Undeva, departe, bubuiau tunurile. Lîngă Petrograd se dădeau lupte.

Bătrînul întrebă pe un soldat înalt unde e Lenin.

Soldatul zîmbi şi răspunse:

— In camera treizeci şi şase!

La uşa camerei treizeci şi şase făceau de pază doi luptători din Garda Roşie: un muncitor bătrîn şi mustăcios, îmbrăcat într-un palton negru, şi un flăcău tînăr, cu un cojocel scurt.

Bătrînul le spuse:

— Aş vrea să-l văd pe Lenin.

Muncitorul cel mustăcios se uită la el şi zise:

— Ia-o înainte pe coridor. Tovarăşul Lenin va ţine o cuvîntare în sala cea mare.

Abia atunci îşi dădu seama bătrînul cîtă lume se îndreaptă, pe coridor, înspre locul unde-i arătase muncitorul să se ducă. Porni şi el într-acolo. Ajuns la capătul coridorului, zări o uşă albă, larg deschisă, iar lîngă uşă lumea adunată buluc. Işi făcu bătrînul loc şi, răzbind în sală, auzi un zgomot cum nu mai auzise niciodată.

La început nu înţelese ce e cu larma asta, dar cînd privi mai cu luare-aminte, văzu că toţi cei din faţa lui strigau, băteau din palme şi-şi flutura şepcile în aer. Mai toţi cei adunaţi în sala aceea mare erau oameni din popor, îmbrăcaţi fie în mantale, fie în scurte îmblănite.

Toţi strigau în gura mare:

— Lenin! Lenin! Lenin!

Bătrînul se ridică atunci în vîrful picioarelor. In celălalt capăt al sălii îl zări pe Lenin!

Vladimir Ilici se urcase pe o tribună mică şi aştepta să se facă linişte. Văzînd însă că oamenii nu contenesc, ridică mîna, în semn că vrea să vorbească.

Dar cei din sală nu se liniştiră. Continuau să strige:

— Lenin! Trăiască Lenin!

Vladimir Ilici se încruntă, dar după o clipă nu se mai putu stăpîni şi zîmbi. Strigătele se înteţiră şi mai mult.

Lenin îşi desfăcu larg mîinile şi aşteptă puţin. Apoi ridică din nou mîna dreaptă şi, hotărît să nu mai dea nici o atenţie zgomotului, se înclină puţin înainte şi începu să vorbească. O linişte adîncă se lăsă în sală.

— Tovarăşi, zise Lenin, revoluţia muncitorilor şi ţăranilor, despre necesitatea căreia au vorbit tot timpul bolşevicii, a fost înfăptuită...

Le vorbi apoi despre viaţa cea nouă ce li se deschidea în faţă, despre puterea sovietică şi despre faptul că trebuia pus capăt războiului. La urmă, le mai spuse că pămîntul va fi luat de la boieri pentru a fi dat ţăranilor.

Bătrînul asculta, asculta mereu şi fiecare cuvînt spus de Vladimir Ilici îi mergea drept la inimă.

Cînd Lenin îşi isprăvi cuvîntarea, bătrînul îşi aduse aminte de satul său. Era de datoria lui să povestească acolo, alor săi, tot ce spusese Lenin. Şi porni repede pe coridor, în căutarea scării cu trepte largi, ce ducea în stradă.

Deodată auzi că-l strigă cineva. Era marinarul cel tînăr din faţa Institutului Smolnii.

— Ei, unchiaşule, ai stat de vorbă cu Lenin despre viaţa dumitale? îl întrebă el rîzînd.

— Nu, îi răspunse bătrînul. A stat Lenin de vorbă cu mine despre viaţa mea!

AU ÎNVINS focul

Pionierii şcolii din Karakol, raionul Ongudai, din regiunea autonomă Gorno-Altai, lucrau la cositul fînului pe cîmpul colhozului. Deodată, Fedea Burîkin strigă tare:

— Uitaţi-vă, copii! Cred că e un incendiu...

In munţi se vedeau nori de fum, care creşteau mereu. Copiii au înţeles: ardea pădurea.

Nu se putea întîrzia nici o clipă. Au pornit în fugă spre locul incendiului. Urcuşul era greu. O distanţă de şapte kilometri pe un astfel de drum nu era uşor de străbătut. Şi totuşi, trebuia!

Incendiul se întindea repede, nimicind totul în calea sa. Cei doisprezece pionieri curajoşi au început o luptă inegală cu cel mai înverşunat duşman al taigalei — focul. Mulţi aveau hainele pîrlite de foc, unii din pionieri au căpătat arsuri pe mîini. Lupta dura de şase ore. Oboseala îi dobora. Dar nu bătură în retragere. Dincolo de fîşia de foc se întindea codrul des de cedri. A lăsa focul să ajungă la el, însemna să ardă mii de hectare de pădure...

De abia după şase ore, pionierii, împreună cu pădurarii, au reuşit să învingă focul...

În luptă cu apa

In taiga ploua de trei zile. Se înspumaseră pîraiele, se umpluseră rîurile cu apă. Iaşa Kialundziuga se gîndea îngrijorat: „Oare ce-o fi cu iepurii de casă?" Punîndu-şi pe umeri mantaua de ploaie a tatălui, el ieşi în stradă...

In timp ce se construia ferma de iepuri de casă, animalele erau ţinute într-un ţarc pe o insuliţă de pe rîu. Tot acolo erau aşezate cuştile puilor de iepuri. În fiecare dimineaţă Iaşa împreună cu Tonea Kuzmin şi Tamara Kialundziuga duceau cu bărcile iarbă proaspătă, foi de varză şi morcovi pentru iepurii de casă.

...Dinspre mal venea în întîmpinarea lui Iaşa Evdochia Cicikova, zootehniciana colhozului.

—Apa e gata să inunde insula, strigă ea! Cheamă copiii care vor să ne ajute!

N-au trecut nici cinci minute şi pe mal erau adunaţi zeci de pionieri. Insuliţa se acoperea cu apă văzînd cu ochii. Se vedea cum iepurii îngroziţi dau din colţ în colţ. Nu se lăsau însă prinşi uşor. De spaimă ei se smuceau, zgîriau... Totuşi pînă la urmă au fost salvaţi. Locuitorii din Udeghei spun mereu cu recunoştinţă:

— Minunaţi copii!

Micul astronom

Pe Vsevoiod Soloviev din Saratov îl interesează foarte mult astronomia. El petrece ore întregi lîngă telescop. A citit foarte multe cărţi de astronomie şi cu precizie a început să facă observaţii asupra mişcării sateliţilor artificiali ai Pămîntului. Oamenii de ştiinţă sovietici au apreciat lucrările băiatului de 11 ani. Pentru activitatea sa, Seva a primit din partea Ministerului Invăţămîntului Superior şi al Consiliului Astronomic al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., diploma de onoare şi insigna de „Participant al Anului geofizic internaţional".

JERTFA SUPREMA

In atelierul de fierărie al uzinei Michelshon era o căldură înăbuşitoare, o atmosferă îmbîcsită de fum. Goi pînă la brîu, scăldaţi în sudoare, muncitorii loveau cu înverşunare în nicovale. Micul Pavlic Andreev alerga de colo-colo, gata la cerinţa fiecărui muncitor.

— Pavel, dă-mi cleştele! Pavel, adu apă!

De cinci luni lucra Pavel aici, ca băiat la toate. Dar într-o zi...

Mitingurile au început de dimineaţă. Muncitorii au oprit strungurile, au aruncat uneltele şi au ieşit în stradă.

— La Petrograd e revoluţie! se transmitea din gură în gură marea veste.

— La Petrograd e revoluţie! Guvernul Provizoriu a fost răsturnat! Puterea a trecut în mîinile sovietelor!

In zorii zilei de 30 octombrie, cînd afară era încă întuneric, Pavlic porni spre stradela Scipovsk, spre locul de întîlnire al gărzilor roşii de la uzina Michelshon. De aci, sub o ploaie torenţială, oamenii se îndreptară spre podul Crîmsk. La fiecare pas se afundau în clisa rece ca gheaţa. Cînd detaşamentul trecu podul, lupta începu.

Spre seară, duşmanii porniră un atac violent. Culcat pe un sac cu nisip, Pavlic trăgea cu înfrigurare din puşca pe care o sprijinea între o ladă şi un balot de bumbac. Un car blindat al inamicilor se apropie de baricadă aruncînd o adevărată ploaie de ghiulele. Cum arăta băieţaşul de 12 ani din stradela Pavlovsk nr. 3! Plin de noroi, cu părul blond răvăşit de ploaia rece de toamnă, dar cu ochii veseli, cu o expresie plină de dîrzenie şi vitejie! Hainele ude atîrnau ca un sac pe el iar ghetele îi erau pline cu apă. Işi simţea degetele amorţite de frig... Apăsa cu greutate pe trăgaci... Alături de el căzu rănit un muncitor. Pavlic sări în ajutorul acestuia. Văzîndu-i ochii măriţi de durere şi faţa plină de sînge, Pavlic se repezi, îi luă puşca şi trase cu înverşunare în duşman. Dar puşca îi alunecă din mîinile îngheţate şi căzu peste baricadă. Băiatul se ridică s-o prindă. Ţiuiră gloanţele. Pavlic nu auzi răpăitul mitralierei. Zeci de gloanţe pătrunseră în trupul lui firav. Puşca rămase pe caldarîmul murdar...

...Micul erou s-a luptat cu moartea cîteva zile. Cînd, la spital, veniră tovarăşii de pe baricadă şi rudele lui să-l vadă Pavlic zăcea fără cunoştinţă. O singură dată îşi reveni, recunoscu pe cei dimprejur şi întrebă:

— Am învins?

— Am învins, Pavlic! Kremlinul e în mîinile noastre! Revoluţia a învins!

Pavlic încercă să zîmbească dar nu mai putu. L-au înmormîntat lîngă zidul Kremlinului, alături de eroii care şi-au dat viaţa pentru victoria Revoluţiei...

Cinste veşnică ţie, Pavlic Andreev!

(după „Pionierscaia Pravda")

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti. Piaţa „Scînteii" tel: 17.60.0; 17.61.00 Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"